

beschikking

RECHTBANK UTRECHT

Sector kanton

Locatie Utrecht

zaaknummer: 529339 UE VERZ 07-1147

beschikking d.d. 24 september 2007

inzake

GEMEENTE UTRECHT, gevestigd te Utrecht,
verder ook te noemen de gemeente of de brandweer of de ondernemer,
verzoekende partij,
gemachtigde: mr. S.A. Tan,

tegen:

**DE ONDERNEMINGSRAAD VAN DE GEMEENTELIJKE BRANDWEER
UTRECHT**, gevestigd te Utrecht,
verder ook te noemen de ondernemingsraad of de or
verwerende partij,
gemachtigde: mr. R. van der Stege.

Verloop van de procedure

De gemeente heeft op 22 juni 2007 een verzoekschrift ingediend.
De ondernemingsraad heeft een verweerschrift ingediend.
Het verzoek is ter zitting van 7 september 2007 behandeld. Daarvan is aantekening
gehouden.
Hierna is uitspraak bepaald.

Motivering

1.
Op 4 januari 2007 heeft de ondernemer een nieuw rooster aan de ondernemingsraad ter
instemming voorgelegd. Dit nieuwe rooster was nodig, omdat het sinds jaar en dag geldende
arbeidstijdsysteem, gebaseerd op een 54-urige werkweek, veranderd diende te worden, nu
uit moet worden gegaan van 48 uur per week. De ondernemingsraad heeft bij brief van 6
februari 2007 de instemming geweigerd. De ondernemingsraad heeft zijn weigering om
instemming te verlenen voorzien van 19 argumenten (in willekeurige volgorde).
Bemiddeling is er gevraagd aan de bedrijfscommissie op 27 april 2007. Deze heeft op 20 juni
2007 haar advies uitgebracht.

2.
De ondernemer verzoekt de kantonrechter om haar toestemming te verlenen tot het nemen

van het besluit tot vaststelling van het dienstrooster voor haar dienst de gemeentelijke brandweer Utrecht overeenkomstig het instemmingsverzoek van 4 januari 2007.

Aan het verzoek wordt ten grondslag gelegd dat de brandweer belang heeft bij het verkrijgen van deze vervangende instemming terwijl de beslissing van de ondernemingsraad om zijn instemming te onthouden onredelijk is en het voorgenomen besluit van de brandweer bovendien genoodzaakt wordt door zwaarwegende bedrijfsorganisatorische, bedrijfseconomische en bedrijfssociale redenen.

De ondernemer voert verder aan dat de weigering van de ondernemingsraad wordt gedomineerd door diens bezwaar tegen de continuering van de manier waarop de arbeidsuren van de brandweerlieden worden gewogen. Met zijn bezwaar tegen het systeem van weging ziet de ondernemingsraad evenwel over het hoofd dat hij ten aanzien van deze weging geen instemmingsrecht heeft. Een rooster is niet de regeling van de arbeidsduur en evenmin een regeling die ziet op aspecten van bezoldiging, maar het is een kwestie van organisatie.

3.

De ondernemingsraad voert omstandig verweer, waarop hieronder, indien nodig, wordt teruggekomen.

4.

De kantonrechter overweegt als volgt.

4.1.

De kantonrechter geeft slechts toestemming indien de beslissing van de ondernemingsraad om geen instemming te geven onredelijk is of het voorgenomen besluit van de ondernemer gevegd wordt door zwaarwegende bedrijfsorganisatorische, bedrijfseconomische of bedrijfssociale redenen. Eerst dienen daartoe de argumenten van de ondernemer voor zijn voorgenomen besluit en de argumenten van de ondernemingsraad om zijn instemming aan dat voorgenomen besluit te onthouden inhoudelijk tegenover elkaar te worden afgewogen. Wegen de argumenten van de ondernemingsraad om instemming te weigeren zwaarder dan die van de ondernemer, dan wordt de toestemming niet verleend en valt de weging andersom uit, dan wordt de toestemming wel verleend. Wegen de argumenten even zwaar dan geeft de kantonrechter de ondernemer geen toestemming het besluit te nemen tenzij zich de drie genoemde zwaarwegende redenen voordoen.

4.2.

De kantonrechter oordeelt als volgt ten aanzien van het antwoord op de vraag of de weigering van de ondernemingsraad om instemming te geven aan het nieuwe rooster onredelijk is.

4.3.

Allereerst acht de kantonrechter van belang wat de bedrijfscommissie als specifiek aangewezen adviesorgaan heeft aangeraden. De bedrijfscommissie heeft op 20 juni 2007 geadviseerd om met inachtneming van de overwegingen van de Kamer ten aanzien van Utrecht-4 met elkaar in overleg te treden, waarbij de bestuurder de ondernemingsraad alsnog Utrecht-4 schriftelijk ter instemming voorlegt. De ondernemingsraad zal dit instemmingsverzoek vervolgens beoordelen waarbij hij de wegingsfactor buiten beschouwing laat. De bedrijfscommissie adviseert partijen voor de duur van deze instemmingsprocedure het noodverband te handhaven. Slechts voorzover de ondernemingsraad en de bestuurder geen overeenkomst kunnen bereiken over Utrecht-4 dan wel een te groot deel van de medewerkers van Utrecht-4 noodzakelijke opt-outregeling niet

tekent, is de bedrijfscommissie van oordeel dat de bestuurder in de gelegenheid moet worden gesteld uitvoering te geven aan Utrecht-2. De ondernemingsraad heeft onredelijk gehandeld door niet zijn instemming te verlenen aan het door de bestuurder voorgestelde dienstrooster.

4.4.

Verder is de kantonrechter van oordeel dat de door de bedrijfscommissie gebezigde argumenten ter zake van de compensatiediensten (en de grief van de ondernemingsraad dat er volgens het door de ondernemer voorgestelde rooster formeel te veel moet worden gewerkt door brandweerlieden) niet althans niet wezenlijk door de ondernemingsraad zijn weersproken. Een naar het oordeel van de kantonrechter niet onbelangrijk argument van de ondernemingsraad terzake van de inhoud van de roosters en de werktijden is daarmee ter zijde gesteld.

4.5.

Ook acht de kantonrechter voldoende door de ondernemer aannemelijk gemaakt (mede aan de hand van de extra OR-nieuwsbrief van 10 november 2006) dat, in het kader van de onderhandelingen over Utrecht-1, Utrecht-2 en Utrecht-4, er eigenlijk geen bezwaar meer is tegen het door de ondernemer voorgestelde rooster, behalve de weging van de uren (en de daaraan verbonden vraag of de werklust toeneemt in plaats van afneemt). Deze weging is een onderwerp waarover de ondernemingsraad zeker een oordeel mag hebben, maar het zijn de vakbonden die in het kader van de primaire arbeidsvoorwaarden, waartoe de weging behoort, tot een oplossing met de ondernemer moeten komen. De kantonrechter beseft dat dat niet eenvoudig zal zijn, al is het maar omdat Utrecht optrekt met Den Haag, Amsterdam en Rotterdam in de G-4. De Utrechtse ondernemer (lees: de Gemeente) zal evenwel deze onderneming te Utrecht (lees: de brandweer) (in de tussentijd) op verantwoorde wijze moeten (blijven) voeren en daar gaat het in de eerste plaats om bij het antwoord op de gestelde vraag of deze ondernemingsraad zich onredelijk opstelt jegens deze ondernemer door instemming aan het nieuwe rooster te onthouden.

4.6.

Hier komt bij dat zich een situatie is gaan voordoen, waarin een stuwmeer aan vakantiedagen en verlofdagen is ontstaan. In de nabije toekomst zal daar alleen maar een (eenvoudige) oplossing voor gevonden kunnen worden bij een (aanzienlijke) uitbreiding van het personeel, wat nog onzeker is. De kantonrechter overweegt dat het college van burgemeester en wethouders van Utrecht in een brief van 22 december 2006 te kennen heeft gegeven het zeer op prijs te stellen dat de werknemers extra uren maken, maar het leidt wel, bij gebreke van een officieel rooster, tot aanzienlijke problemen voor deze specifieke onderneming in de nabije toekomst.

4.7.

Bij deze stand van zaken is het onredelijk dat de OR geen instemming verleent. De vraag of zich zwaarwegende redenen voordoen behoeft niet meer te worden beantwoord.

4.8.

De kantonrechter ziet (in de wet, art. 22a WOR, neergelegde) termen de proceskosten geheel te compenseren.

Beslissing

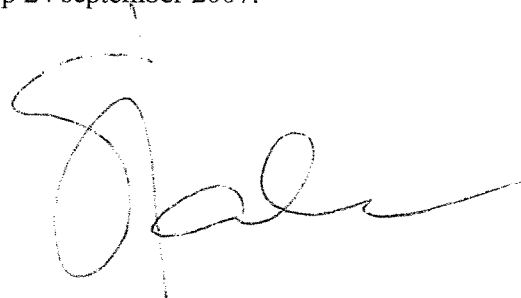
De kantonrechter:

verleent toestemming voor de invoering van het dienstrooster voor de Gemeentelijke brandweer Utrecht overeenkomstig het instemmingsverzoek van 4 januari 2007.

compenseert de proceskosten in die zin, dat partijen de eigen kosten dragen.

Deze beschikking is gegeven door mr. J.J.M. de Laat, kantonrechter, en is in aanwezigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 24 september 2007.

J van den Hoven

VOOR GROSSE
afgegeven aan de gemachtigde van
verzoeker / verwerende partij
De Griffier van de Rechtbank Utrecht,

W Kraai